

Budapest, 1957 VI.5.

Kedves Éva, Márk révén megkaptuk Alberto levelét. Ebben a tekintetben nem lehetett mást csinálnom, mint a megállapodások értelmében Einaudinak elküldeni az egész kéziratot. Hiszen az oly nagy, hogy egészében folyóirat-közlés számára nem jöhet tekintetbe. Einaudinak május 4-én küldtem el az egész kéziratot; eddig még nem kaptam választ arról, hogy a küldemény megérkezett-e. Mindenesetre idézem levelemből azt a néhány sort, amelyben a maguk folyóiratáról van szó: "Ich habe seinerzeit mit der Zeitschrift Nuovi Argomenti vereinbart, dass sie einen Teil als Vorabdruck veröffentlichen wird. Ich bitte Sie daher, wenn die Übersetzung fertig ist, ein Exemplar an Herrn Alberto Carocci zu schicken, damit er den ihm zusagenden Teil zum Vorabdruck auswählen könne".
Mihelyt ~~megkaptam~~ Einaudi tudósít arról, hogy a kéziratot megkapta, megismétlem neki ezt a figyelmeztetést. De azt hiszem, hogy Alberto ezen az alapon bármikor direkt tárgyalhat vele. Ha netalan nehézségeket csinálna, amit nem hiszek, mert annak idején szóbelileg megállapodtunk ebben a kérdésben, kérem írjanak rögtön.

Meleg üdvözlettel mindhár-

majuknak

Éva kedves, ma csak annyit, hogy megmondjam
mannyire ~~irixem~~ örültem Giovanni sikerének
de különösen annak, hogy mint Alberto írja,
egy "bellissimo racconto"-t írt újabban, vagyis
nem állt meg, mint oly sok fiatal író, az első
nekiruccanásnál, hanem elevenen bugyog benne
az írói forrás.

Mi a körülményekhez képest jól vagyunk, minden
ki csodálkozik azon, hogy milyen jó szinben
tértünk vissza hazánkba - abból magyarázható,
hogy jó idegeink és humorérzékünk van - persze
hozzá kell tenni, hogy a mindennapi életünk-
ről kitűnően gondoskodtak mindig.

Sokszo csókellak fiaddal együtt,
Albertot melegen üdvözlöm